

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/14/2016
Identifikačné číslo spisu: 1001899171
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1001899171.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v spore žalobcu: SIMAC Holding, a.s., Bajkaiská 30, 821 01 Bratislava, IČO: 00 604 313, proti žalovanému: MH Manažment, a.s., Trnavská cesta 100, Bratislava, IČO: 50 088 033, o zaplatenie 240.987,85 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. februára 2016, č. k. 49Cb/30/2001-600, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. februára 2016, č. k. 49Cb/30/2001-600 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zo dňa 16.02.2016, č. k. 49Cb/30/2001-600 žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.
2. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že žalobou zo dňa 21.03.2001, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.260.000,- Sk, ktorá suma predstavuje protihodnotu za nesplatenie časti vecného vkladu, konkrétne parcely č. 23060/21 o výmere 4 840 m², ostatná plocha, ktorá bola na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 8C/324/98-127 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 19Co/381/99-142, zapísaná na LV č. XXXX pre okres Bratislava III, obec Bratislava Nové Mesto, katastrálne územie Nové Mesto, v prospech vlastníka Poľnohospodárske podielnícke družstvo Rača.
3. Krajský súd v Bratislave zistil, že žalobca, spoločnosť SIMAC Holding, a.s., bola založená na základe zakladateľskej zmluvy, uzavretej medzi spoločnosťami Stavoindustry Bratislava, štátny podnik a Maculan Holding, a.s. Viedeň, 29.10.1990 podľa zákona č. 104/1990 Zb. o akciových spoločnostiach a zákona č. 173/1988 o podniku so zahraničnou majetkovou účasťou. Do podnikového registra bola

zapísaná 06.02.1991 so základným imaním 100.000,- Kčs. Na základe rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti zo dňa 20.03.1991, sa základné imanie spoločnosti zvýšilo na 340.128.000,- Kčs bez verejného upisovania nových akcií. Obidvaja zakladatelia sa na zvýšení podieľali rovnakým dielom. Stavindustria Bratislava, š.p. sa na tomto zvýšení podieľala peňažným vkladom vo výške 3.000.000,- Kčs a nepeňažným vkladom (budovy, stavby, pozemky a stroje) vo výške 167.064.000,- Kčs. Maculan Holding vkladal peňažný vklad vo výške 170.064.000,- Kčs. Nové akcie, zodpovedajúce zvýšeniu základného imania mali byť vydané v počte 340 128, pričom každý z akcionárov preberie 170 064 akcií. Táto skutočnosť bola premietnutá aj do dodatku č. 1 k stanovám spoločnosti SIMAC Holding, a.s. Zvýšenie základného imania bolo zapísané v podnikovom registri dňa 02.04.1991.

4. Zmluva o nepeňažnom vklade a odovzdaní vecí vkladateľa - Stavindustria, š.p. do vlastníctva nadobúdateľa a.s. SIMAC Holding - bola uzavretá 22.03.1991, v súlade s vyššie uvedeným rozhodnutím o zvýšení základného imania a zákonným opatrením č. 364/1990 Zb. Predmetom zmluvy sú pozemky, budovy, stavby a stroje, ku ktorým má vkladateľ právo užívania, špecifikované v Prílohe č. 1, ktorou je zmluva č. 55/91/SI E3A ŤM. Vlastnícke právo vkladateľa k nehnuteľnému majetku je zrejme z historického výpisu z LV č. XXX pre k. ú. Bratislava - Nové Mesto. Dňa 26.06.1991 bol vložený nepeňažný vklad - nehnuteľný majetok, zapísaný na liste vlastníctva v prospech nadobúdateľa. Hodnota vecného vkladu bola ustálená autorizovanou agentúrou INTERCONSULT Bratislava na sumu 167.063.150,- Kčs, pričom vklad bol krytý vydaním 167 064 akcií s menovitou hodnotou 1.000,- Kčs, ktoré sa nadobúdateľ zaviazal vydať do 30 dní, odo dňa registrácie zvýšenia základného imania. Na základe tejto zmluvy š.p. Stavindustria Bratislava, nadobudla Predbežný list č. 01, vymedzujúci rozsah jej akcionárskych práv v spoločnosti žalobcu. V čl. V, vkladateľ okrem iného zaručuje nadobúdateľovi, že nadobudne vlastnícke práva k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX, pre k. ú. Bratislava Nové M., ktoré sú predmetom zmluvy. Okrem iných nehnuteľností ide aj o parcelu č. 23060/1, zastavaná plocha o výmere 18 044 m². Súd prvej inštancie uviedol, že z dokladov predložených žalobcom vyplýva, že spornú parcelu č. 23060/1 o výmere 4 800 m² - ako časť parcely č. 23060/1 (ktorá vznikla z parc. č. 4396/2), nadobudol podľa hospodárskej zmluvy č. 32/5473/78/Fi k 01.02.1979, právny predchodca žalobcu - národný podnik Stavindustria.

5. Súd prvej inštancie poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.05.2000, č. k. 19Co/381/99-142, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 8C/324/98-127. Týmto rozsudkom bolo určené, že vlastnícke právo k parcele č. 23060/1 o výmere 4 840 m², ktorá tvorila predmet nepeňažného vkladu, patrí Poľnohospodárskemu podielníckemu družstvu Rača. Rozhodnutím Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR č. j. 2/92 zo dňa 05.03.1992, ktorým bol schválený privatizačný projekt pod registračným číslom 33 tak, že do privatizácie vstupuje celý podnik: zakladajú sa tri akciové spoločnosti Stavindustria Bratislava, a.s., Stavindustria ZSP Bratislava, a.s. a Sibamac, a.s., bezodplatne sa prevádzajú byty v Trnave a v Dubnici nad Váhom a vykoná sa priamy predaj časti majetku a akcií. Priamy predaj časti majetku a akcií bol podľa § 10 ods. 3 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby (ďalej aj „zákon č. 92/1991 Zb.“ alebo „zákon o veľkej privatizácii“), schválený Uznesením vlády Slovenskej republiky zo dňa 17.03.1992, č. 194. Rozhodnutím Ministerstva výstavby a stavebníctva SR č. 221-258/1992 zo dňa 24.03.1992 bol š.p. zrušený bez likvidácie k 30.04.1992 a k 01.05.1992, jeho majetok bol podľa privatizačného projektu so všetkými aktívami a pasívami, právami a záväzkami, prevedený na Fond národného majetku SR. Týmto došlo k univerzálnej sukcesii všetkých práv a záväzkov. Krajský súd dodal, že takto sa žalovaný stal 50 %-ným akcionárom spoločnosti žalobcu, so všetkými právami a záväzkami, ktoré v tejto súvislosti prevzal š.p. Stavindustria. Dňa 14.04.1992 bol š.p. Stavindustria Bratislava vymazaný z obchodného registra.

6. Na základe privatizačného projektu štátneho podniku Stavindustria Bratislava bola dňa 30.04.1992 medzi Fondom národného majetku SR ako predávajúcim a spoločnosťou Maculan industriebeteiligungs - Gesellschaft m.b.H., 100 % dcérskou spoločnosťou Maculan Holding, a.s. ako kupujúcim, uzavretá zmluva o predaji 57 839 akcií s menovitou hodnotou 1.000,- Kčs, s opciou na získanie ďalších 112 275 akcií spoločnosti SIMAC Holding, a.s. do 31.05.1996. Uvedenou zmluvou sa podľa krajského súdu naplnila stratégia účasti spoločnosti Maculan Holding na privatizácii š.p. Stavindustria Bratislava, a to

podľa viacerých predchádzajúcich zmlúv; s predmetom sporu však podľa krajského súdu bezprostredne nesúvisí.

7. Krajský súd v Bratislave poukázal aj na Preambulu zmluvy, konkrétne bod 3, v ktorom sa konštatuje, že na základe schváleného privatizačného projektu bol štátny podnik Stavindustria Bratislava, zrušený uznesením Ministra pre výstavbu a stavebníctvo SR č. 221-258/1992 zo dňa 24.03.1992 tak, že 50 %-ný podiel štátneho podniku Stavindustria Bratislava, na akciovej spoločnosti SIMAC Holding prešiel ku dňu zrušenia v zmysle § 11 zákona č. 92/1991 Zb. na predávajúceho - teda na Fond národného majetku SR. V čl. IV - garancie predávajúceho. Fond národného majetku SR vyslovil, že kupujúcemu ručí, že je majiteľom predávaných akcií, pričom tieto nepodliehajú žiadnym obmedzeniam a tiež ručí, že spoločnosť (SIMAC Holding, a.s.) nadobudla plné a nezaťažené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a ostatným veciam, ktoré štátny podnik Stavindustria Bratislava vložil do spoločnosti zmluvou o vecnom vklade zo dňa 22.03.1991.

8. Na základe uvedených zistení, Krajský súd v Bratislave, rozsudkom zo dňa 20.11.2012, č. k. 49Cb/30/2001-502 určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 80.329,28 eur titulom istiny zo 14,13 % úrokom z omeškania od 05.09.2003 až do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

9. V odôvodnení rozhodnutia zo dňa 20.11.2012, krajský súd uviedol, že záväzkový vzťah medzi žalobcom a spoločnosťou Stavindustria Bratislava š.p. vznikol na základe zmluvy o nepeňažnom vklade zo dňa 22.03.1991, preto bolo potrebné v súlade s § 763 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, v danej veci aplikovať na tento vzťah príslušné ustanovenia Hospodárskeho zákonníka. Vzhľadom na tú skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 8C/324/98-127 bolo určené, že vlastníkom parcely č. 23060/21, je Poľnohospodárske podielnícke družstvo Rača, Pri Vínohradoch 2, Bratislava, je podľa krajského súdu nesporné, že spoločnosť Stavindustria Bratislava š.p., nespĺnila v tejto časti svoj záväzok zo zmluvy zo dňa 22.03.1991, a preto tento záväzok trpí právnou vadou.

10. Právna vada plnenia bola podľa krajského súdu zrejmá až na základe potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.05.2000, č. k. 19Co/381/99-142. Pre posúdenie dôvodnosti nároku, sa podľa krajského súdu javila ako podstatná námietka žalovaného, ohľadne jeho pasívnej legitimácie. Rozhodnutím Ministerstva výstavby a stavebníctva SR o zrušení št. podniku Stavindustria Bratislava č. 221-258/1992 zo dňa 24.03.1992, a to dňom 01.05.1992, majetok š.p. Stavindustria Bratislava, podľa privatizačného projektu so všetkými aktívami a pasívami, právami a povinnosťami, prešiel na Fond národného majetku SR. Preto žalovaný podľa krajského súdu ako osoba, na ktorú boli prevedené všetky práva, povinnosti a záväzky, realizovala v súlade so schváleným privatizačným projektom privatizáciu š.p. Stavindustria Bratislava. Súd prvej inštancie preto dospel k názoru, že žalovaný, na ktorého prešli v rámci privatizácie všetky práva, povinnosti a záväzky, vrátane záväzkov, ktoré vzniknú v budúcnosti, je v tomto spore pasívne legitimovaný.

11. Súd prvej inštancie zdôraznil, že tá skutočnosť, ktorou práva, povinnosti a záväzky prešli v rámci privatizácie na iný subjekt, nebola v spore preukázaná. Žalovaný prevádzal na iné subjekty akcie, s ktorými sú spojené práva akcionára upravené v § 176a a nasl. Obchodného zákonníka. Tieto práva sú však podľa krajského súdu odlišné od práv a povinností univerzálneho nástupcu, na ktorého prechádzajú práva, povinnosti a záväzky podniku. Preto podľa krajského súdu bolo potrebné právne oddeliť nároky, ktoré sú uplatnené touto žalobou, t. j. právo na zaplatenie náhrady za vadné plnenie v súlade s § 133 Hospodárskeho zákonníka od nárokov, ktoré môžu vzniknúť v rámci procesu privatizácie.

12. Krajský súd v Bratislave preto dospel k názoru, že právo na zaplatenie ceny za plnenie, ktoré malo právne vady, prešlo na žalovaného ako na univerzálneho nástupcu. Žalovaným namietané tvrdenie, že ručí za bezvadné plnenie voči nadobúdateľom v súlade s § 15 ods. 1 zákona č. 92/1991 Zb., len po dobu jedného roka, sa podľa krajského súdu javilo ako nedôvodné, pretože toto zákonné ručenie sa vzťahuje na nadobúdateľov privatizovaného majetku. V prejednávanej spore sa žalobca domáhal plnenia zo zmluvy o nepeňažnom vklade, nejednalo sa preto o prevod práv k privatizovanému majetku

realizovaného prostredníctvom Fondu národného majetku. Krajský súd dodal, že Hospodársky zákonník, ako ani zákon č. 104/1990 Zb. o akciových spoločnostiach, neupravoval situáciu právnych väd nepeňažného vkladu do spoločnosti v podmienkach socialistického hospodárenia štátnych podnikov.

13. Čo sa týkalo vznesenej námietky premlčania, dospel súd prvej inštancie k záveru, že právna vada plnenia, na ktoré sa zaviazal š. p. Stavoinustria Bratislava, bola zrejma až a základe právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 19Co/381/99-142. Na premlčanie uplatneného nároku sa v súlade s § 763 Obchodného zákonníka aplikujú príslušné ustanovenia Hospodárskeho zákonníka. Pre uplatnenie nároku zo zodpovednosti za právne vady, nie je ustanovená prekluzívna lehota a vzťahuje sa na ňu všeobecná premlčacia lehota v súlade s § 131a Hospodárskeho zákonníka. Keďže žaloba bola podaná dňa 21.03.2001, t. j. pred uplynutím všeobecnej premlčacej lehoty, je podľa krajského súdu zrejme, že právo žalobcu bolo uplatnené na súde včas. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný je univerzálny nástupca všetkých práv a povinností zrušeného podniku Stavoinustria Bratislava š.p., a to i záväzkov vzniknutých v budúcnosti, súd prvej inštancie dospel k záveru, že pasívna legitímácia žalovaného v tomto konaní je daná.

14. Ohľadne výšky uplatneného nároku, dospel krajský súd k záveru, že tento je dôvodný len čiastočne. Vzhľadom na právne vady plnenia zo zmluvy o nepeňažnom vklade (§133 Hospodárskeho zákonníka), je podľa krajského súdu nepochybne dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie peňažnej náhrady za vadné plnenie. Súd prvej inštancie pri výpočte ceny plnenia zohľadnil znalecký posudok Výskumno-poradenskej a informačnej agentúry INTERCONSULT z marca roku 1991, v ktorom bola vyčíslená cena predmetnej parcely v sume 500,- SK za 1 m² (4 840 m² x 500,- Sk = 2.420.000,- Sk = 80.329,28 eur). Podľa názoru krajského súdu, sa žalobca a š.p. Stavoinustria Bratislava dohodli v zmluve z 22.03.1991, na hodnote nepeňažného vkladu. Na výšku ceny tohto vkladu preto nemôže mať podľa názoru krajského súdu plynutie času žiaden vplyv. Na základe toho krajský súd vyčísľil cenu predmetného pozemku v čase uzavretia zmluvy a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 O. s. p.

15. Preto rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 20.11.2012, č. k. 49Cb/30/2001-502 tak, že určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 80.329,28 eur titulom istiny so 14,13 % úrokom z omeškania od 05.09.2003 až do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol s tým, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd v Bratislave ďalej uznesením zo dňa 01.02.2013, č. k. 49Cb/30/2001-527, uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 12.050,00 eur. Na základe odvolania žalobcu a žalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, uznesením zo dňa 29.10.2015, č. k. 2Obo/11/2013-551, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.11.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ďalej najvyšší súd uvedeným rozhodnutím uznesenie z 01.02.2013, č. k. 49Cb/30/2001-527 zmenil tak, že žalobca je povinný zaplatiť príkazom na úhradu na účet súdu č. 7000142457/8180, VS: 1050011913, KS: 0308, súdny poplatok za odvolanie vo výške 9.639,51 eur.

16. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie pri posudzovaní otázky pasívnej legitímácie žalovaného, resp. zistenia jeho zodpovednosti v predmetnom spore, vychádzal z nesprávneho právneho názoru, čím nevykonal potrebné dokazovanie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie povinnosť v ďalšom konaní zistiť, či žalovaný ručí žalobcovi za nesplnenie záväzku predchodcu podľa zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších zmien. Pokiaľ krajský súd zistí jeho zodpovednosť z ručenia v zmysle zákona o veľkej privatizácii, zistí odvolacím súdom naznačenú kvalifikáciu právneho dôvodu zodpovednosti a túto posúdi v zmysle ust. Hospodárskeho zákonníka, pričom v závislosti od týchto zistení posúdi námietku premlčania a uplatnený úrok z omeškania.

17. Po zrušení veci odvolacím súdom a vrátení na ďalšie konanie, krajský súd doplnil dokazovanie v intenciách vyššie uvedeného zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu.

18. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na §§ 5, 15 ods. 1, 2 a 4, § 19 ods. 3 zákona o veľkej privatizácii uviedol, že žalobca podaním zo dňa 29.05.2011 oznámil krajskému

súdu, že právnym dôvodom uplatnenej pohľadávky je zodpovednosť za vadné plnenie podľa ust. § 133 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka.

19. Podľa názoru krajského súdu, v súlade s názorom odvolacieho súdu uvedeného v uznesení č. k. 2Obo/11/2013-551, vznikla uplatnená pohľadávka zo zmluvy o nepeňažnom vklade, ktorá vzhľadom na vyslovenie neúčinnosti hospodárskej zmluvy zo dňa 22.03.1991 o prevode časti parcely č. 23060/1, Stavoindustriou, š.p., je neplatná od počiatku. Z takejto neplatnej zmluvy podľa krajského súdu nie je možné uplatniť zodpovednosť za vady, pretože zmluva, ktorá je neplatná, nemôže mať právne vady. Vzhľadom na tú skutočnosť, že zmluva o nepeňažnom vklade je neplatná od počiatku v časti prevodu parc. č. 23060/1, podľa krajského súdu nemohlo prejsť právo na dispozíciu s touto parcelou na Fond národného majetku SR.

20. V súlade s § 15 ods. 4 zákona č. 92/1991 Zb., podľa krajského súdu žalobca v konaní nepreukázal, že využil všetky právne prostriedky na uspokojenie svojej pohľadávky voči dlžníkovi - nadobúdateľovi privatizovaného majetku. Preto je vylúčené ručenie ministerstva. Krajský súd dodal, že hoci v procese privatizácie prechádza majetok privatizovaného podniku do správy ministerstva (Fond národného majetku SR), tento je však v rozsahu dispozície s týmto majetkom prísne viazaný ust. § 11 a nasl. zákona č. 92/1991 Zb. Ministerstvo ani Fond národného majetku SR, preto nevystupujú v procese privatizácie ako nadobúdatelia privatizovaného majetku. Akéhokoľvek plnenia z hospodárskej zmluvy zo dňa 22.03.1991 (ktorá bola uzavretá pred schválením privatizačného projektu podniku Stavoindustria Bratislava), je podľa krajského súdu možné sa domáhať len od nadobúdateľov predmetného privatizovaného majetku. Žalovaný v tomto spore preto podľa názoru krajského súdu, nie je pasívne legitimovaný. Vzhľadom na uvedené, krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O. s. p.

21. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie obe sporové strany. Žalobca podal odvolanie proti výroku, ktorým krajský súd žalobu zamietol a žalovaný len v časti výroku o náhrade trov konania.

22. V podanom odvolaní žalobca uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný s tým, že ide o rozsudok, ktorý je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Žalobca má za to, že Krajský súd v Bratislave, sa pri odôvodňovaní rozsudku, ako aj v rozhodovacej činnosti, neriadil ust. § 157 ods. 2 O. s. p., nerešpektujúc ani právny názor odvolacieho súdu uvedený v uznesení zo dňa 29.10.2015, č. k. 2Obo/11/2013-551.

23. Žalobca zdôraznil, že akcionármi žalobcu od jeho vzniku boli Stavoindustria Bratislava, štátny podnik, so sídlom v Bratislave a MACULAN HOLDING, AG, so sídlom vo Viedni, ktorí v rovnakom pomere a v plnom rozsahu splatili základný kapitál žalobcu v celkovej výške 100.000,- Kčs. Dňa 20.03.1991 sa uskutočnilo valné zhromaždenie žalobcu, na ktorom sa obidvaja akcionári dohodli na zvýšení základného kapitálu žalobcu na celkovú výšku základného kapitálu v sume 340.228.000,- Kčs. Základný kapitál žalobcu sa dohodou vtedajších jeho akcionárov zvýšil zo 100.000,- Kčs na 340.228.000,- Kčs, pričom toto zvýšenie základného kapitálu sa vykonalo bez verejného upisovania nových akcií tak, že doterajší akcionári kryli toto zvýšenie rovnakým dielom, t. j. v rovnakej výške, po 170.064.000,- Kčs.

24. Na základe uvedeného Stavoindustria Bratislava, štátny podnik v postavení akcionára žalobcu svojím rozhodnutím na valnom zhromaždení žalobcu dňa 20.03.1991 prevzal a na seba záväzok zvýšiť svoj vklad vložím nepeňažného vkladu (budovy, stavby, pozemky a stroje) a peňažitého vkladu do majetku žalobcu v celkovej hodnote 170.064.000,- Kčs, ktorú hodnotu mala odovzdať do vlastníctva žalobcu ako nepeňažitý vklad v hodnote 167.064.000,- Kčs na základe osobitnej zmluvy najneskôr v termíne do 31.03.1991, a splatením peňažitého vkladu v hodnote 3.000.000,- Kčs, ktorý je splatný po častiach a v termínoch stanovených v osobitnej zmluve, uzavretej do 31.03.1991.

25. Stavoindustria Bratislava, štátny podnik a SIMAC Holding, akciová spoločnosť uzavreli dňa 22.03.1991 medzi sebou Zmluvu o nepeňažitom vklade a odovzdaní vecí, na základe ktorej akcionár

žalobcu Stavoinustria Bratislava, štátny podnik v postavení ako vkladateľ, previedol na žalobcu nehnuteľný a hnutel'ný majetok a medzi nehnuteľným majetkom bol aj pozemok parc. č. 23060/1 o výmere 18 044 m², o časti ktorého, v rozsahu 4 840 m² bolo v ďalšom období rozhodnuté, že vlastnícky patril inému subjektu.

26. Žalobca zdôraznil, že ak sa súdnym rozhodnutím deklarovalo, že prevod pozemku par. č. 23060/1 v jeho časti 4 840 m² je neplatný, znamená to, že jeden z akcionárov žalobcu, Stavoinustria Bratislava, štátny podnik nespĺnil v úplnosti svoj záväzok zvýšenia základného kapitálu žalobcu, ku ktorému sa zaviazal.

27. Podľa názoru žalobcu je bezpodmienečne nutné rozlíšiť, že v danom prípade existujú dva vzájomne súvisiace právne vzťahy medzi akcionárom žalobcu Stavoinustria Bratislava, štátny podnik a žalobcom.

28. Jedným právnym vzťahom je záväzok akcionára žalobcu Stavoinustria Bratislava, štátny podnik, ktorý prevzal na rokovaní valného zhromaždenia žalobcu dňa 20.03.1991, t. j. záväzok upísať, resp. zvýšiť svoj vklad do základného kapitálu žalobcu.

29. Druhým je zmluva (právný úkon), ktorú dňa 22.03.1991 uzatvoril akcionár žalobcu Stavoinustria Bratislava, štátny podnik so žalobcom, v ktorej sa Stavoinustria Bratislava, štátny podnik zaviazal previesť svoje vlastníctvo k hnutel'ným a nehnuteľným veciam do majetku žalobcu, a tak splniť svoj záväzok z rokovania valného zhromaždenia žalobcu, t. j. podieľať sa svojím vkladom na zvýšení základného kapitálu žalobcu.

30. Skutkový a právny stav v dôsledku rozhodnutia, že vlastníkom časti pozemku par. č. 23060/1 v rozsahu 4 840 m² je iný subjekt, je podľa žalobcu taký, že v konečnom dôsledku žalobca nemá doposiaľ v celom rozsahu splatený základný kapitál. A tým nesplatenie časti vkladu v rozsahu hodnoty časti pozemku parc. č. 23060/1 zostalo záväzkom subjektu, ktorý sa k záväzku zaviazal a ktorý akcionár žalobcu prevzal od žalobcu nové akcie zodpovedajúce i tej časti svojho vkladu, ktorú nevložil do základného kapitálu žalobcu formou nepeňažného vkladu a ktorú nakoniec nespĺnil, a ktorou sa tak nepodieľal na zvýšení základného kapitálu žalobcu.

31. Na základe privatizačného projektu Stavoinustria Bratislava, štátny podnik a následných úkonov príslušných orgánov štátnej správy a vlády Slovenskej republiky, došlo ku dňu 30.04.1992 k zrušeniu štátneho podniku Stavoinustria Bratislava, bez likvidácie a celý jeho majetok prešiel na Fond národného majetku SR podľa privatizačného projektu so všetkými aktívami a pasívami, právami a záväzkami.

32. Žalobca tvrdí, že v procese privatizácie došlo k rozdeleniu pôvodného majetku Stavoinustria Bratislava, štátny podnik medzi viacero nástupníckych subjektov. Ani jeden z týchto subjektov však nebol univerzálnym právnym nástupcom štátneho podniku. Univerzálnym nástupcom majetku, so všetkými aktívami a pasívami, právami a záväzkami Stavoinustrie Bratislava, štátny podnik sa ex lége (v zmysle zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby, účinného dňa 01.05.1992) stal len Fond národného majetku Slovenskej republiky. Žalobca dodal, že on samotný nebol účastníkom privatizácie a ani sa nijakým spôsobom na procese privatizácie nepodieľal.

33. Žalobca má za to, že na Fond národného majetku SR, ako generálneho sukcesora štátneho podniku Stavoinustria Bratislava, prešli aj povinnosti tohoto štátneho podniku, povinnosť splniť záväzok, t. j. podieľať sa na zvýšení základného kapitálu žalobcu, t. j. splniť si povinnosť, ktorá mu nastala právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.6.1999, č. k. 8C/324/98-127 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.05.2000, č. k. 19Co/381/99-142. Nie je preto podľa žalobcu správny názor Krajského súdu v Bratislave, že žalovaný v tomto konaní nie je pasívne legitimovaný.

34. Vzhľadom na uvedené, žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.02.2016, č. k. 49Cb/30/2001-600, vo výroku, ktorým žalobu zamietol zmenil tak,

že v celom rozsahu žalobe vyhovie, t. j. uloží žalovanému zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 240.987,85 eur titulom istiny, žalobným návrhom žiadaný sankčný nárok ako príslušenstvo žalovanej istiny za obdobie, ako vyplýva zo žalobného návrhu, a žalovanému uloží aj zaplatiť žalobcovi náhradu trov s konaním žalobcovi vzniknutých v rozsahu vyčíslenom v prílohe č. 1 tohto odvolania, prípadne, ak zistí, že nie sú splnené podmienky pre zmenu tohoto rozsudku, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

35. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave za vecne správny a všetky tvrdenia uvádzané žalobcom sú podľa žalovaného právne bezvýznamné, pretože boli už predmetom súdneho dokazovania a súd sa s nimi v konaní vysporiadal.

36. Zastáva názor, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu je v súlade s príslušnými ustanoveniami O. s. p. a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti.

37. Podľa jeho názoru krajský súd v konaní správne a v súlade so zákonnou požiadavkou stanovenou ustanovením § 226 O. s. p., doplnil dokazovanie. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav a správne posúdil daný právny vzťah aplikáciou príslušných ustanovení zákona č. 92/1991 Zb., že žalovaný nie je v konaní pasívne legitimovaný. V nadväznosti na to, žalobu správne zamietol ako nedôvodnú.

38. Žalovaný zdôraznil, že štátny podnik Stavindustria Bratislava bol zrušený v roku 1992 na základe schváleného privatizačného projektu. Všetok majetok štátneho podniku, vrátane 50 % podielu žalobcu prešiel ku dňu zrušenia podniku na právneho predchodcu žalovaného, na Fond národného majetku SR. Na základe daného právneho úkonu došlo v súlade s ustanovením § 11 zákona č. 92/1991 Zb. k univerzálnej sukcesii tohto štátneho podniku na právneho predchodcu žalovaného, na Fond národného majetku SR, vrátane 50 % akcií žalobcu. Právny predchodca žalovaného, Fond národného majetku SR následne v rámci procesu privatizácie v súlade privatizačným projektom previedol na základe kúpnej zmluvy č. 12/1992 uzatvorenej dňa 30.04.1992 so spoločnosťou Maculan Industriebeteiligungs GmbH Viedeň a Zmluvy č. 1739/1997 o odplatnom prevode akcií kúpou zo dňa 19.02.1997 uzatvorenou so spoločnosťou SIBAINVEST s.r.o., akcie predstavujúce spolu celkový 50 % podiel žalobcu. Na základe týchto právnych úkonov prešli na nadobúdateľov (spoločnosť SIBAINVEST s.r.o. a Maculan Industriebeteiligungs GmbH Viedeň) v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona č. 92/1991, všetky práva a záväzky spojené s privatizovaným majetkom. To podľa žalovaného znamená, že práve tieto spoločnosti sa stali aj nositeľmi záväzku na nepeňažný vklad.

39. Nový vlastník privatizovaného majetku (v danom prípade spoločnosť Maculan Industriebeteiligungs GmbH Viedeň a spoločnosť SIBAINVEST s.r.o.) sa stal ex lége univerzálnym právnym nástupcom všetkých práv a záväzkov.

40. Na základe uvedeného, má žalovaný za to, že krajský súd správne vec posúdil tak, že poukazujúc na nesplnenie podmienok zákonného ručenia v zmysle zákona č. 92/1991 Zb., akékoľvek plnenia zo zmluvy, resp. z nárokov z neplatnosti zmluvy o nepeňažnom vklade a zároveň povinnosti na nepeňažný vklad, je možné domáhať sa iba od nadobúdateľov privatizovaného majetku a žalovaný nie je v tomto spore pasívne legitimovaný.

41. Žalovaný v podanom vyjadrení opätovne poukázal na vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku v konaní a na jeho námietku proti úrokom z omeškania uplatňovaných žalobcom v tomto spore.

42. Na základe uvedených skutočností žalovaný žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok krajského súdu v merite sporu potvrdil a aby tento rozsudok krajského súdu, zmenil vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 14.459,27 eur.

43. Žalovaný v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu v časti náhrady trov konania uviedol, že jediným dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania bola skutočnosť, že žalovanému trovy konania nevznikli (str. 9 napadnutého rozsudku). Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov

potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný dodal, že mal vo veci plný úspech a trovy konania mu vznikli za podané odvolanie. Z týchto dôvodov žalovaný žiada, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 14.459,27 eur.

44. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného zdôraznil, že v záujme eliminácie pochybností o správnosti kvantifikácie trov, ktoré žalobcovi v tomto súdnom spore vznikli, považuje za potrebné vyčíslenie trov sporu, ktoré predložil, doplniť o ich bližšiu špecifikáciu, a to v časti vyčíslených trov súvisiacich s ich úhradou advokátovi JUDr. Ladislavovi Hoffmanovi v zmysle jeho faktúry č. 08/2009, zo dňa 30.04.2009 v sume spolu s DPH 4.974,20 eur a faktúry č. 17/2009, zo dňa 1.12.2009 v sume spolu s DPH 9.996,00 eur.

45. Okrem toho, za odvolanie žalobcu zo dňa 04.04.2016 voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.02.2016, č. k. 49Cb/30/2001-600, žalobca zaplatil dňa 20.04.2016 Krajskému súdu v Bratislave v zmysle jeho uznesenia zo dňa 05.04.2016, č. k. 49Cb/30/2001-635, súdny poplatok v sume 12.049,-eur, ktorá suma predstavuje ďalšie trovy, ktoré žalobcovi s konaním vznikli a náhradu ktorých uplatňuje voči žalovanému spolu s ostatnými už žalobcom vyčíslenými trovami konania, ktoré žalobca špecifikoval vo svojom odvolaní zo dňa 04.04.2016.

46. Žalobca taktiež považuje za potrebné zdôrazniť, že jeho zákonnou povinnosťou bolo uviesť v žalobe a opísať skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzuje dôvodnosť svojej žaloby a žalobným petitom, nakoľko sa domáha peňažného nároku, kvantifikovať jeho výšku. Je vecou súdu, ktorý pozná právo (iura novit curia), aby na zistené skutkové okolnosti aplikoval príslušné právne normy a o žalobe rozhodol.

47. V súvislosti s vyčíslením trov konania žalovaným v jeho odvolaní zo dňa 24.03.2016, voči výroku napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, v časti výroku o náhrade trov konania, ktoré žalovaný požaduje zaplatiť žalobcom, má žalobca pochybností v tom, či boli vyrubené v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení v čase vzniku poplatkovej povinnosti zaplataenia príslušného súdneho poplatku žalovaným.

48. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolania a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

49. Vzhľadom k tomu, že odvolania boli podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), odvolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

50. Predmetom odvolacieho konania je nárok žalobcu na zaplataenie nepeňažného vkladu, nakoľko súd určil rozsudkom, že Poľnohospodárske podielnícke družstvo Rača je vlastníkom parcely č. 23060/1 vedenej ako ostatná plocha, vyznačenej v geometrickom pláne č. 287-145/3 z februára 1973 Ing. Jána Puškáša v časti B o výmere 4 840 m² v katastrálnom území Nové Mesto. Uvedený pozemok predstavoval časť nepeňažného vkladu štátneho podniku Stavindustria do spoločnosti SIMAC Holding, a.s. Žalobca svoj nárok oprel o zmluvu o nepeňažnom vklade a odovzdaní vecí do vlastníctva a.s. SIMAC Holding uzavretú dňa 22.03.1991.

51. Podľa ust. § 763 ods. 1 Obchodného zákonníka, týmto zákonom sa spravujú právne vzťahy, ktoré vznikli odo dňa jeho účinnosti. Právne vzťahy vzniknuté pred dňom účinnosti tohto zákona a práva z nich vzniknuté, ako aj práva zo zodpovednosti za porušenie záväzkov z hospodárskych a iných zmlúv uzavretých pred dňom účinnosti tohto zákona sa spravujú doterajšími predpismi. Zmluvy o bežnom

účte, zmluvy o vkladovom účte, zmluvy o uložení cenných papierov a iných hodnôt sa však spravujú týmto zákonom odo dňa jeho účinnosti, aj keď k ich uzavretiu došlo pred týmto dňom. Podľa doterajších predpisov sa až do svojho zakončenia posudzujú všetky lehoty, ktoré začali plynúť pred dňom účinnosti tohto zákona, ako aj lehoty pre uplatnenie práv, ktoré sa podľa predchádzajúceho odseku spravujú doterajšími predpismi, aj keď začnú plynúť po účinnosti tohto zákona (§ 763 ods. 2 Obchodného zákonníka).

52. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodárskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, pokiaľ sa svojím obsahom alebo účelom prieči právnemu predpisu alebo pokiaľ právny predpis obchádza alebo ak jeho predmetom je nemožné plnenie. Plnenie nie je nemožné, ak ho možno uskutočniť len za sťažených podmienok alebo s väčšími nákladmi alebo až po určenom čase.

53. Podľa § 23 Hospodárskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti týka len časti právneho úkonu, nie je tým dotknutá platnosť zostávajúcej časti, ledaže by vzťah, ktorý by takto vznikol, bol hospodársky neodôvodnený.

54. Podľa § 123 Hospodárskeho zákonníka, ak organizácia prijala plnenie alebo inak získala majetkový prospech, ktoré jej nepatria, musí ich bez meškania vydať organizácii, na úkor ktorej boli získané; pritom je povinná sa spravovať jej pokynmi. Organizácia, ktorá spôsobila, že došlo k neoprávnenému plneniu, prípadne inému majetkovému prospechu, je povinná nahradiť iným organizáciám všetky náklady, ktoré im v súvislosti s tým vznikli. Ak nie je možné alebo účelné vydať to, čo bolo neoprávnené získané, alebo vec toho istého druhu, organizácia je povinná nahradiť cenu podľa času získania. V takom prípade platí, že k získanému plneniu, pokiaľ záležalo vo veciach, prešlo vlastnícke právo alebo právo hospodárenia dňom, keď sa získalo, na organizáciu, ktorá plnenie prijala.

55. Podľa § 131a veta prvá Hospodárskeho zákonníka, pokiaľ nie je v zákone ustanovené inak, je premlčacia lehota trojročná a plynie odo dňa, keď sa mohlo právo uplatniť po prvý raz. Podľa §131b ods. 2 Hospodárskeho zákonníka, premlčacia lehota práva na náhradu škody je dva roky a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Právo na náhradu škody sa však premlčí najneskôr za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. To platí obdobne o premlčacej lehote práva na vydanie neoprávneného majetkového prospechu.

56. Podľa § 28 ods. 1 a § 29 zákona č. 92/1991Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby, platného v čase privatizácie štátneho podniku Stavoinustria Bratislava, podľa schváleného privatizačného projektu uzaviera Fond vo svojom mene zmluvy a vykonáva iné právne úkony, a to najmä a)zakladá akciové a iné obchodné spoločnosti alebo sa zúčastňuje na ich zakladaní a vkladá do nich vklady, na ktoré sa zaviazal, b)nadobúda akcie na základe svojej účasti na podnikaní akciových spoločností a vykonáva práva akcionára včítane účasti na valných zhromaždeniach, c)vykonáva práva spoločníka vo svojej účasti na iných než akciových spoločnostiach, d)podieľa sa na hospodárskom výsledku obchodnej spoločnosti, na ktorej podnikaní sa zúčastňuje, a znáša jeho dôsledky vo forme zisku a strát, e)predáva akcie alebo podiely na iných než akciových spoločnostiach, f)podieľa sa na likvidačnom zostatku spoločnosti v rozsahu svojej účasti na jej podnikaní, ak dôjde k jej zrušeniu, g)uzaviera zmluvy o predaji podnikov, ich organizačných častí a častí ich majetku, pritom môže využiť aj verejnú súťaž, h)prenajíma na určitú dobu tieto hodnoty do doby ich použitia pre privatizáciu. Pri uskutočňovaní činností uvedených v § 28 vznikajú Fondu práva a záväzky. Fond je oprávnený domáhať sa splnenia svojich práv na súde alebo iných príslušných orgánoch a môže byť žalovaný za nesplnenie svojich záväzkov alebo iných povinností, za ktorých porušenie zodpovedá celým svojím majetkom.

57. Nesporným je, že Stavoinustria, š.p. Bratislava bola majiteľom 50 % akcií spoločnosti SIMAC Holding, a.s. Rozhodnutím Ministerstva výstavby a stavebníctva SR zo dňa 24.03.1992, č. 221-258/1992 bol štátny podnik Stavoinustria zrušený bez likvidácie k 30.04.1992 a jeho majetok bol podľa privatizačného projektu so všetkými aktívami a pasívami, právami a záväzkami prevedený na Fond národného majetku SR. V zmysle § 11 zákona č. 92/1991 Zb. týmto prešiel na Fond národného majetku SR ku dňu zrušenia, aj 50 % podiel štátneho podniku Stavoinustria na akciovej spoločnosti SIMAC

Holding. Fond národného majetku SR nadobudol akcie spoločnosti SIMAC Holding a.s., podľa zákona č. 92/1991 Zb. Uznesením vlády Slovenskej republiky zo 17.03.1992 číslo 194 vláda schválila privatizačný projekt štátneho podniku Stavindustria. Podľa rozhodnutia o schválení privatizácie, vstúpil do privatizácie celý podnik tak, že majetok prešiel do troch novozaložených akciových spoločností, ďalej bol schválený bezodplatný prevod bytov v Trnave a v Dubnici nad Váhom a priamy predaj akcií. Toto rozhodnutie bolo podkladom pre Fond národného majetku SR na vykonanie úkonov spojených s realizáciou privatizačného projektu, s priamym predajom akcií.

58. Fond národného majetku SR ako predávajúci uzatvoril so spoločnosťou Maculan industrieteiligungs - Gesellschaft m.b.H. ako kupujúcim, dňa 30.04.1992 (č. l. 149 spisu) kúpnu zmluva o predaji 57 839 akcií s menovitou hodnotou 1.000,- Kč, ktoré predstavujú 17 % akcií spoločnosti SIMAC Holding /žalobcu/. Na základe zmluvy o odplatnom prevode akcií kúpou č. 1739/1997 zo dňa 19.02.1997 Fond národného majetku SR predal ďalších 112 275 kusov akcií, čo predstavovalo 33 % podiel na základnom imaní spoločnosti SIMAC Holding.

59. Zmluva o nepeňažnom vklade a odovzdaní vecí do vlastníctva a.s. SIMAC Holding (žalobcu v tomto spore), bola uzavretá 22.03.1991. So zreteľom na prechodné ustanovenia § 763 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka, je potrebné na právne vzťahy týkajúce sa uvedenej akciovej spoločnosti aplikovať príslušné ustanovenia Hospodárskeho zákonníka a zákona č. 104/1990Zb. o akciových spoločnostiach. Z obsahu zmluvy vyplýva, že jej predmetom sú pozemky, budovy, stavby a stroje špecifikované v Prílohe č. 1, ku ktorým má vkladateľ, štátny podnik Stavindustria právo užívania. Dňa 26.06.1991 bol vložený nepeňažný vklad, okrem iných aj parcela č. 23060/1, ostatná plocha o výmere 4 840 m², v prospech nadobúdateľa (žalobcu). Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.05.2000, č. k. 19Co/381/99-142, bolo určené, že vlastnícke právo k parcele č. 23060/1 o výmere 4 840 m², ktorá tvorila predmet nepeňažného vkladu, patrí Poľnohospodárskemu podielníckemu družstvu Rača. Je preto zrejmé, že vkladateľ - Stavindustria Bratislava, š.p., nevložil nepeňažný vklad tak, ako to určovala zmluva o nepeňažnom vklade zo dňa 22.03.1991. Vzhľadom na uvedený skutkový a právny stav, je predmetná zmluva o nepeňažnom vklade v časti vkladu - pozemku, evidovaného na parcele č. 23060/1, ostatná plocha o výmere 4 840 m², od počiatku neplatná, a to s poukazom na § 21 a § 23 Hospodárskeho zákonníka. /obdobne zrušujúce uznesenie NS SR č. k. 1MObdV/13/2009- 440 z 29.04.2010/. Keďže pôvodný právny dôvod odpadol, Fond národného majetku SR podľa § 123 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka získal neoprávnený majetkový prospech, ktorý mu nepatrí a musí ho vydať a.s. SIMAC, na úkor ktorej bol získaný. Nakoľko Fond národného majetku SR akcie predal, podľa ustanovenia § 123 ods. 3 Hospodárskeho zákonníka je povinný nahradiť žalobcovi cenu podľa času získania.

60. Z obsahu spisu vyplýva aj to, že žalobca sa o neoprávnenom majetkovom prospechu dozvedel až z potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.05.2000, č. k. 19Co/381/99-142. Keďže žaloba bola podaná dňa 21.03.2001, t. j. pred uplynutím dvojročnej premlčacej lehoty, právo žalobcu v tomto spore bolo uplatnené na súde včas podľa § 131b ods. 2 Hospodárskeho zákonníka. Vznesená námietka žalovaného, preto nie je dôvodná.

61. Odvolací súd vo svojom skoršom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že Fond národného majetku SR v prejednávanej veci konal na základe zákona o veľkej privatizácii, čo je špeciálna právna norma, ktorú je potrebné aplikovať pri posudzovaní jeho úkonov a uložil súdu prvej inštancie novo posúdiť právnu kvalifikáciu nároku žalobcu, vrátane ručenia žalovaného. Uvedené nebránilo súdu prvej inštancie vec posúdiť nad rámec ustanovenia § 15 zák. č. 92/1991 Zb. Súd prvej inštancie preto vec nesprávne právne posúdil, z ktorého dôvodu nedostatočne zistil skutkový stav, v dôsledku čoho odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.02.2016, č. k. 49Cb/30/2001-600, podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

62. V svislosti s odvolaním žalovaného proti výroku o náhrade trov konania je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci nanovo rozhodne aj o trovách konania.

63. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p. je pre súd, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, záväzný.

64. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti zneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo akdo konania vstúpil (§ 426 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že

rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie.